

ACC. N:R M. 12515:1-3.

Landskap: Småland Upptecknare: Ang. Ivenningsson, Gnosjö
Härad: Västbo Berättare: " " "
Söcken: Gnosjö Berättarens yrke: lantbrukare
Uppteckningsår: 1952 Född år 1886 i Gnosjö

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkekryddor. s. 1-3.

Luv F 88.

Om kyrkkryddor.

Min moder som var född och upväxt i en gammal bondgård i Kulltorps socken ¹⁸⁵⁹ där gamla selder höls i bruk och hon försökte hålla fast vid dem hela sitt liv - hon dog 1942 -. När häggan om våren blomnade tog hon några häggblommor och lade psalmboken som märkte vid söndagens ~~söndagens~~ predikotext.

Blommorna skulle sticka upp ~~upp~~ ett stycke över psalmboken så att man utan vidare kunde lukta på dem, sedan lindades psalmboken in i en nädduk och bars i handen. När sedan styronen och pingstliljorna blomnade tog man blommor av dem, sedan av pionerabrodd lavundet. Nädduken som lindades om psalmboken användes endast till detta. Vid begravning var det vanligt att kvinnorna hade blomstekarvaxter som de kastade i graven sedan liket var nedsänkt där och släktingar och vänner höllit tal och lagt dit sina blommor som lades på jordhögen

Luf. 88
1

Om kyrkeryddor.

vid graven för att sedan gravkullen blivit färdig-
lagd efter gravens igensyfnad läggas på gravkullen.
Detta är till att hylla den döde.

Vid kyrktågning var det bruket att den kyrktågna
ljöd på "polkagriser" till de övriga kvinnorna i stolan.
"Polkagriserna" var hemkokta. Här i Gnosjö var det
ett par gumman som brukade koka sådara och sälja.
Att några hade luktflaskor och luktador med sig
till kyrkan har jag ej hört talas om, utan det hände
de på sig några droppar innan de gick till kyrkan, en
sed som var ännu. När predikstolspsalmen sjungits
och medan prästen gick upp på predikstolen, ljöd männen
varandra på snus och kvinnorna sina stolskarator på
karameller. Vid kyrktågning hade den kyrktågna
en tjänstefriga med sig som ljöd på karameller, detta
om den kyrktågna var av bärgst folk, tognare och
arbetarehustrur ljöd ej. Ännu är det ej ovanligt att

ACC. N:R M. 12515:3.

Om kyrkkryddor.

man blir bjuden på tabbellen i kyrkan och sjels
ljuder jag ofta på sådana när jag är i kyrkan,
men jag har gett oakt på att yngre män ej brukar
seden. Här är nu så många som flyttat in från
andra trakter och såkat ej ha samma sedes som vi
gamla gnosjöbor har, så seden med kyrkkryddor
går nog bort så småningom

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

3)